

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie wynagrodzeń rzeczoznawców (biegłych) przy izbach rzemieślniczych oraz zrzeszeniach prywatnego przemysłu.

W celu ustalenia jednolitych stawek wynagrodzeń rzeczoznawców wpisanych na listy rzeczoznawców przy izbach rzemieślniczych oraz zrzeszeniach prywatnego przemysłu za czynności wykonywane na zlecenie władz, urzędów, instytucji państwowych oraz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie § 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Pla-

nowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy zleceniu wydania opinii rzeczoznawcom (biegłym), wpisanym na listę rzeczoznawców przy izbach rzemieślniczych oraz zrzeszeniach prywatnego przemysłu, władze, urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki

Monitor Polski Nr A-67

— 918 —

Poz. 880

gospodarki uspołecznionej ustalać będą wynagrodzenia tych rzeczoznawców według zasad wyrażonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Wynagrodzenie powinno być ustalone w stosunku do ilości czasu zużytego na wykonanie czynności. W przypadkach, gdy praca rzeczoznawcy jest wyjątkowo trudna, wymaga współdziałania sił naukowych, zastosowania odpowiednich urządzeń technicznych itp., przewidziane w niniejszym zarządzeniu (§ 3) stawki godzinowe mogą ulec zwwyżce w granicach do 25% ich wysokości, jednakże tylko za każdorazową zgodą jednostki nadrzędnej zlecniodawcy.

§ 3. Ustala się następujące kategorie czynności zleconych rzeczoznawcy:

- 1) kategoria I, do której zalicza się czynności polegające tylko na sprawdzeniu w drodze oględzin jakości, wartości lub stanu obiektu, znajdującego się w miejscu zamieszkania rzeczoznawców;
- 2) kategoria II, do której zalicza się czynności wymagające przy obliczaniu wartości sprawdzenia całokształtu kalkulacji lub przy ocenie jakości — prac i badań dodatkowych oraz czynności wymienione w pkt 1, o ile są związane z wyjazdem poza miejsce zamieszkania rzeczoznawców;
- 3) kategoria III, do której zalicza się czynności wymagające zbadania większych lub bardziej skomplikowanych obiektów wraz ze szczegółowym uzasadnieniem opinii złożonym na piśmie.

§ 4. 1. Wynagrodzenie wynosi:

- 1) za czynności objęte kat. I — zł 8 za godzinę,
- 2) „ „ „ „ II — „ 10 „ „
- 3) „ „ „ „ III — „ 10 „ „

2. Wysokość wynagrodzenia ustalona zostaje w granicach określonych w ust. 1 w drodze umowy między zlecniodawcą a rzeczoznawcą.

§ 5. 1. Czas zużyty przez rzeczoznawcę ustala zlecniodawca na podstawie faktycznie przez rzeczoznawcę przepracowanej liczby godzin, przy czym w umowie powinien być określony sposób kontroli zużytego przez rzeczoznawcę czasu.

2. W przypadkach czynności typowych, co do których istnieje możliwość określenia z góry potrzebnego na ich wykonanie czasu, wynagrodzenie rzeczoznawcy powinno być określone w umowie w formie ryczałtu.

§ 6. W przypadku konieczności przyjazdu na miejsce dla dokonania oględzin w miejscu zamieszkania rzecz-

znawcy dolicza się koszty przejazdu, a czas oblicza się od wyjścia z domu do czasu powrotu.

§ 7. W przypadkach dokonywania czynności rzeczoznawcy poza miejscem jego stałego zamieszkania wynagrodzenie za zużyty czas pracy nie może obejmować więcej niż 12 godzin pracy na dobę.

§ 8. Za czas pobytu w podróży zlecniodawca przyzna rzeczoznawcy diety i zwrot kosztów przejazdu w wysokości ustalonej dla pracowników państwowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279), przy czym zwrot kosztów przejazdu przysługuje rzeczoznawcom w tej samej wysokości, co pracownikom państwowym wymienionym w § 25 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

§ 9. 1. Jeśli praca rzeczoznawcy odbywa się w warunkach niebezpiecznych dla życia lub zdrowia (praca na dużej wysokości, pod ziemią, przy instalacjach wysokiego napięcia, w suchym doku itp.) — zlecniodawca ma obowiązek ubezpieczyć rzeczoznawcę od nieszczęśliwych wypadków na swój koszt w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (PZUW).

2. Ubezpieczenie będzie dokonywane na warunkach stosowanych przez PZUW z uwzględnieniem szczególnych warunków ubezpieczeń majątkowych i osobowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej, ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów (zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów Nr 217 z dnia 7 czerwca 1951 r.).

§ 10. Zarządzenie niniejsze nie stosuje się do wynagrodzeń rzeczoznawców powoływanych przez władze, urzędy i instytucje państwowe na podstawie przepisów szczególnych, ustalających odmiennie tryb wynagradzania rzeczoznawców.

§ 11. Tracą moc taryfy wynagrodzeń rzeczoznawców izb rzemieślniczych oraz b. izb przemysłowo-handlowych w odniesieniu do czynności wykonywanych przez rzeczoznawców na zlecenie władz, urzędów, instytucji państwowych oraz jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr